

Novéna k 100. narodeninám Karola Wojtyły

9. mája 2020 – 17. mája 2020

Milí priatelia,

sme veľmi radi, že ste sa rozhodli pripojiť k duchovnému putovaniu, ktoré bude zavŕšené slávením 100. výročia od narodenia Karola Wojtyły.

Čo nás čaká?

Chceli by sme mu touto novénou pripraviť duchovný darček a každý deň sa modliť za iný úmysel, ktorý podľa nášho úsudku bol jednou z dôležitých tém pontifikátu sv. Jána Pavla II., a takto sa pripraviť na tento, pre nás, tak významný sviatok a nasmerovať viac naše srdcia k Ježišovi Kristovi, ktorý nás svojím Duchom vedie k Otcovi.

K úmyslu dňa zodpovedá úryvok z textu sv. Jána Pavla II. i úryvok zo Sv. Písma. Nasledujú Litánie k sv. Jánovi Pavlovi II. a záverečná modlitba, ktorá pochádza rovnako z jeho pera. Odporúčame sa pomodliť modlitbu sv. ruženca alebo nejakú jeho časť, veď vieme, aká drahá mu bola Panna Mária...Totus Tuus ☺

Požehnaný čas modlitby
Misijná škola Karola Wojtyły

9. mája – 17. mája 2020

1. DEŇ

KRISTUS – Vykupiteľ človeka

Úryvok zo Sv. Písma

Ak sa hlása, že Kristus bol vzkriesený z mŕtvych, akože niektorí z vás hovoria, že zmŕtvychvstania niet? Veď ak niet zmŕtvychvstania, nebol ani Kristus vzkriesený. Ale ak nebol Kristus vzkriesený, potom je márne naše hlásanie a márna je aj vaša viera. A potom sa zistí, že sme falošnými Božími svedkami, lebo sme svedčili proti Bohu, že vzkriesil Krista, ktorého nevzkriesil, ak mŕtvi naozaj nevstávajú. Lebo ak mŕtvi nevstávajú, nevstal ani Kristus. A keď Kristus nevstal, vaša viera je márna a ešte stále ste vo svojich hriechoch. Potom aj tí, čo zosnuli v Kristovi, sú stratení. Ak len v tomto živote máme nádej v Kristovi, sme najúbohejší zo všetkých ľudí. Ale Kristus vstal z mŕtvych, prvotina zosnulých. (1 Kor 15, 12-20)

Úryvok z textu sv. Jána Pavla II.

"Kedy je ľudské svedomie „zmierené“, kedy sa nachádza v hlbokom pokoji? Vtedy, ak je ponorené do Pravdy. ... Buďte si istí, že keď vaše učenie ostáva verné Magistériu Cirkvi, že, neučíte niečo, čomu by muž a žena nedokázali porozumieť. A to aj muž a žena dneška. Skutočne, toto učenie, ktoré nechávate, aby zaznelo ich ušiam je už vpísané do ich srdca. Je dôležité, aby sa mužovi a žene do hĺbky pomohlo čítať tento „text v ich srdci“. [...] Svedomie človeka, svedomie manželov je skutočné zmierené, vo chvíli, keď objavia a prijmu pravdu o ich manželskej láske. [...] Skutočnou ťažkosťou je, že srdce muža a ženy je okupované žiadostivosťou; a žiadostivosť pohýna vôľu, aby nepriľnula k pravým a autentickým požiadavkám manželskej lásky. Bolo by však veľkou chybou vyvodit' z toho, žeby morálna norma, o ktorej Cirkev učí, bola len akýmsi „ideálom“, a preto sa musí upraviť, prispôbiť, alebo, ako sa hovorí zohľadniť vzhľadom na konkrétne možnosti človeka: podľa „zváženia rozličných dober, ktoré sú v hre“. Avšak, aké sú „konkrétne možnosti človeka“? A vôbec, o akom človeku tu hovoríme? O človeku, ovládanom žiadostivosťou, alebo o človeku vykúpenom Kristom? Pretože práve o to ide: je tu skutočnosť Kristovho vykúpenia. Kristus nás vykúpil! To znamená: tým nám daroval možnosť žiť v súlade s vnútornou pravdou o našom bytí. [...] Naša pastoračná láska k manželom spočíva v tom, aby sme im boli vždy ochotní ponúknuť odpustenie ich hriechov prostredníctvom sviatosti zmierenia a nie umenšiť v ich očiach veľkosť a dôstojnosť ich manželskej lásky."

(Sv. Ján Pavol II. „*Discorso ai sacerdoti partecipanti al seminario su „La procreazione responsabile“*, 1. 3. 1984.)

Ježišu – Vykupiteľ človeka, na príhovor sv. Jána Pavla II. ťa prosíme, buď stále centrom našich dejín, našich rodín, našich vzťahov, nášho konania. Nech sila tvojho zmŕtvychvstania premáha našu žiadostivosť, našu slabosť, nevôľu a neochotu žiť v súlade s pravdou o našom bytí. Nech nebojácne hlásame všetko, čo Cirkev učí, nech sa vždy s vierou odvolávame na možnosti, ktoré sú skryté v každom človeku, vďaka daru vykúpenia.

Litánie k sv. Jánovi Pavlovi II.

Pane, zmiluj sa.
Kriste, zmiluj sa.
Pane, zmiluj sa.

Otec na nebesiach, Bože, *zmiluj sa nad nami*.
Syn, Vykupiteľ sveta, Bože,
Duch Svätý, Bože,
Svätá Trojica, jeden Boh,

Svätá Mária, *oroduj za nás*
Svätý Ján Pavol II.
Nástupca apoštola Petra,
Sluha sluhov Božích,
Veľký ctiteľ Matky Božej,
Apoštol Božieho milosrdenstva,
Budovateľ civilizácie lásky,
Horlivý apoštol sveta,
Misionár všetkých národov,
Svedok viery, nádeje a lásky,
Odvážny hlásateľ pravdy,

Pútnik radostnej zvesti,
Muž dialógu,
Vzor odpustenia,
Vzor skromnosti,
Vzor nábožnosti,
Učiteľ modlitby,
Obranca pokoja,
Obranca viery,
Šíriteľ úcty k svätým,
Milovník vedy a poznania,
Príklad pracovitosti,
Priateľ detí,
Apoštol mladých,
Povzbudenie pre trpiacich a chorých,
Hlas chudobných a prenasledovaných,
Ochranca života od počatia po prirodzenú smrť,
Ochranca rodín,
Ochranca dôstojnosti každého človeka,

Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, zľutuj sa nad nami, Pane.
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, vyslyš nás, Pane.
Baránok Boží, ty snímaš hriechy sveta, zmiluj sa nad nami.

Oroduct za nás, svätý Ján Pavol II., aby sme sa stali hodní Kristových prisľúbení.

Modlitba

Bože, bohatý na milosrdenstvo, Ty si povolal pápeža Jána Pavla II. viesť Tvoju Cirkev; daj, aby sme posilnení jeho náukou s dôverou otvorili svoje srdcia spásnej milosti Krista, jediného Vykupiteľa človeka. On je Boh a s Tebou žije a kraľuje v jednote s Duchom Svätým po všetky veky vekov. Amen.

Záverečná modlitba

Spájame sa v srdci aj v modlitbe pri tebe, Bože, náš Otče, ktorý si láska.

Spájame sa v myšlienkach aj v srdci pri tebe, Kriste, náš Vykupiteľ.

Veríme, že – ako napísal svätý Pavol – „celé stvorenie spoločne vzdychá a zviňa sa v pôrodných bolestiach až doteraz, aby malo účasť na slobode a sláve Božích detí. A nielen ono, ale aj my sami, čo máme prvotiny Ducha, aj my vo svojom vnútri vzdycháme a očakávame adoptívne synovstvo, vykúpenie svojho tela“ (Rim 8).

Ďakujeme ti za všetko, čo je v nás ovocím tvojho vykúpenia. A prosíme ťa, aby toto ovocie zostalo. Prosíme ťa, aby si nám dal čoraz plnšiu účasť na láske, ktorá zahŕňa celého človeka: jeho dušu aj telo a ktorá mu umožňuje odhaliť tajomstvo spoločenstva osôb, k akému sme v tebe povolaní.

Daj, aby sme s pomocou tvojej milosti mohli slúžiť tebe v našich blízkych a vo všetkých ľuďoch, aby sme zvlášť slúžili všetkému, čo pomáha ľudskej láske a zodpovednosti za lásku.

Matka krásnej lásky – oroduj za nás.

Ochrankyňa Božieho Syna – oroduj za nás.

(Z Denníku priateľstva)

Odporúčame pridať modlitbu sv. ruženca alebo jeho časť.

9. mája – 17. mája 2020

2. DEŇ

MLADÍ

Úryvok zo Sv. Písma

Niektorí z tých, čo sa cez sviatky prišli klaňať Bohu, boli Gréci. Pristúpili k Filipovi, ktorý bol z galilejskej Betsaidy, a prosili ho: „Pane, chceli by sme vidieť Ježiša.“ Filip šiel a povedal to Ondrejovi. Ondrej a Filip to išli povedať Ježišovi. Ježiš im odpovedal: „Nadišla hodina, aby bol Syn človeka oslávený. Veru, veru, hovorím vám: Ak pšeničné zrno nepadne do zeme a neodumrie, ostane samo. Ale ak odumrie, prinesie veľkú úrodu. Kto miluje svoj život, stratí ho, a kto svoj život nenávidí na tomto svete, zachráni si ho pre večný život. Ak mi niekto slúži, nech ma nasleduje! A kde som ja, tam bude aj môj služobník. Kto bude mne slúžiť, toho poctí Otec. (Jn 12,20-26)

Úryvok z textu sv. Jána Pavla II.

„Drahí mladí priatelia! V evanjeliom úryvku, ktorý sme práve dočítali, sme počuli o istých Grékoch, ktorí chceli vidieť Ježiša. Grékmi boli aj svätí solúnski bratia Cyril a Metod. Vďaka ich apoštolskej horlivosti Duch Svätý zavial semeno evanjelia do tejto vašej zeme, kde vaši predkovia prejavili túžbu poznať Krista. [...] Vy, mládež tejto krajiny, ste novou úrodou na Božom poli. Tou úrodou, ktorej korene siahajú do čias evanjelizácie svätých solúnskych bratov. Budte ich dôstojnými pokračovateľmi! Prijmite túto výzvu a zasväťte sa veľkodušne dielu novej evanjelizácie. [...] Aj vy túžite "vidieť Krista" ako Gréci z prečítaného evanjelia. Kristus, Boží Syn a Vykupiteľ človeka, naplno odpovedá najrýdzejším túžbam ľudského srdca. On prišiel, aby sme "mali život v hojnosti" (porov. Jn 10,10). On má "slová večného života" (Jn 6,68). On je "cesta, pravda a život" (Jn 14,6).

Duch Svätý je Kristov Duch, ktorý oživuje tajomné telo Cirkvi. Kto chce, aby ho Duch oživoval, musí zostať spojený s Cirkvou. Klame sám seba, kto by sa chcel v mene Ducha postaviť proti Cirkvi. Len toho pohýna Boží Duch, kto miluje Cirkev a pracuje na jej jednote; len ten kráča podľa evanjelia. Drahí priatelia, uvedomte si, aký neoceniteľný je dar, ktorý ste dostali od Boha. [...] Prijmite ho v zodpovednej slobode a usilovne ho zveľaďujte. Necúvajte pred radikálnymi požiadavkami evanjelia! Pamätajte, že Boží Duch, ktorý je vo vás, je mocnejší ako duch sveta (porov. 1Jn 4,4). S jeho pomocou je možné zachovávať Božie prikázania s radosťou. Nezamieňajte si slobodu s individualizmom. Nejestvuje opravdivá sloboda bez lásky k iným. [...] Nedajte sa opantať ideológiou falošnej slobody, ktorá v mene zdanlivého šťastia šíri indiferentizmus a relativizmus a tým pozbavuje svedomie hodnôt, ktoré dávajú životu zmysel. [...] Učte sa od Krista pravej láske: je to láska náročná, nehľadá sebecký pôžitok, ale je otvorená pre sebadarovanie. S takouto vnútornou dispozíciou budete schopní vytvoriť rodiny, ktoré budú opravdivými svätyňami lásky. Rodiny, ktoré prijímajú ľudský život a chránia ho od jeho počiatku až po prirodzené ukončenie. [...] Prosím všemohúceho Boha za každého z vás a za všetkých mladých ľudí, ktorí bývajú v tejto krajine pod Tatrami: "Vleť do nich, Pane, slovo tvojho synovstva."

(Stretnutie s mládežou na letisku v Janíkovciach, 30. júna 1995)

Pane Ježišu, na príhovor svätého Jána Pavla II. naplňaj mladých, ale i všetkých nás svojou vzácnou Prítomnosťou, ktorá uschopňuje žiť krásnu lásku, ktorá nehľadá sebecký pôžitok, ale je otvorená na sebadarovanie.

Nasledujú Litánie k Sv. Jánovi Pavlovi II. a záverečná modlitba zo s. 3 a 4. Odporúčame pridať modlitbu sv. ruženca alebo jeho časť.

9. mája – 17. mája 2020

3. DEŇ

ŽENA

Úryvok zo Sv. Písma

Kto nájde ženu statočnú? Je omnoho cennejšia než perly. Srdce jej muža jej dôveruje, nebude mu chýbať zisk. (Prís 31, 10)

Ježiš jej odpovedal: "Keby si poznala Boží dar a vedela, kto je ten, čo ti hovorí: "Daj sa mi napíť," ty by si poprosila jeho a on by ti dal živú vodu." (Jn 4, 10)

Úryvok z textu sv. Jána Pavla II.

„Teraz však obráťme našu pozornosť na materstvo a panenstvo, ako na dva osobitné rozmery, ktorými sa môže realizovať osobnosť ženy. Tieto dva rozmery vo svetle evanjelia nadobúdajú svoju dôležitosť a závažnosť v Panne Márii, ktorá ako "panna" stáva sa "matkou" Božieho Syna. Tieto dva rozmery ženského povolania sa v nej tak podivuhodne stretávajú a spájajú, že jeden nevylučuje druhý, ba ho obdivuhodne zdokonaľuje. [...]

V materstve ženy spojenom s otcovstvom muža sa odzrkadľuje to večné tajomstvo plodenia, ktoré je v Bohu samom, v Bohu Trojjedinom (porov. Ef 3,14-15). [...] No aj keď obaja sú rodičmi svojho dieťaťa, predsa však žena svojím materstvom má hlavný podiel na tom, že sú obaja vospolok rodičmi, a teda ona má vážnejšiu úlohu. Hoci rodičovstvo pochádza od obidvoch, predsa sa v žene uskutočňuje oveľa konkrétnejšie, najmä pred príchodom dieťaťa na svet. Žena totiž priamo "platí" za spoločné rodičovstvo, ktoré sa doslovne živí silami jej tela i ducha. Preto si muž má byť vedomý, že v tomto spoločnom rodičovskom úkone berie na seba mimoriadny záväzok voči žene. [...]

V dobrovoľne zvolenom panenstve žena potvrdzuje samu seba ako osobu, čiže ako bytosť, ktorú od počiatku Stvoriteľ chcel pre ňu samu, súčasne však realizuje aj osobnú hodnotu svojej ženskosti, nakoľko sa stáva "nezištným darom" pre Boha, ktorý zjavil seba samého v Kristovi, darom pre Krista, Vykupiteľa človeka a Ženícha duší: "zásnubným" darom. Nemôžeme správne pochopiť panenstvo, čiže zasvätenie sa ženy v panenskom stave, bez odvolania sa na zásnubnú lásku, lebo v tejto láske sa ľudská osoba odovzdáva do daru niekomu inému. [...]

Žena je silná vedomím tohto zverenia, silná tým, že Boh "jej zveruje človeka" vždy a všade, dokonca i v podmienkach spoločenskej diskriminácie, v akých sa môže ona ocitnúť. Toto vedomie a to zásadné povolanie hovoria žene o dôstojnosti, akú dostáva od samého Boha a to ju robí "statočnou", posilňuje jej povolanie. Tiež takýmto spôsobom sa oná "statočná žena" (porov. Prís 31,10) stáva nezastupiteľnou oporou a žriedlom duchovnej sily pre iných, ktorí v nej pociťujú veľké duchovné energie. [...] V Kristovom Duchu môže žena objaviť plný význam svojej ženskosti, a tak sa uspokojiť na "úprimný sebadar" iným, pričom "nájde" seba samu.“

(Mulieris dignitatem)

Pane, ďakujeme Ti, že si stvorením ženy na Boží obraz daroval svetu dar svojej láskavosti, citlivosti, obety a pomoci druhému. Na príhovor sv. Jána Pavla II. ťa prosíme, daj silu ženám milosťou Tvojej blízkosti, aby hlboko zakorenili svoje životy v láske k Tebe a tak dokázali byť pomocou na ceste za Tebou do večného šťastia tým, ktorí im boli zverení v ich povolání fyzického alebo duchovného materstva.

Nasledujú Litánie k Sv. Jánovi Pavlovi II. a záverečná modlitba zo s. 3 a 4. Odporúčame pridať modlitbu sv. ruženca alebo jeho časť.

9. mája – 17. mája 2020

4. DEŇ

KŇAZI

Úryvok zo Sv. Písma

Len sa rozpomeňte na prvé dni, keď ste po osvietení prestáli veľký boj v utrpení. Raz vás verejne hanobili a sužovali, inokedy ste boli spoločníkmi tých, ktorých stihlo to isté...; lebo ste vedeli, že máte lepší a trvalý majetok. Preto netraťte dôveru, lebo ju čaká veľká odmena. Potrebujete vytrvalosť, aby ste plnením Božej vôle získali prisľúbenie. My však nepatríme k tým, čo cúvajú na záhubu, ale k tým, čo veria, aby získali život. (Hebr 10, 32-36.39)

Úryvok z textu sv. Jána Pavla II.

„Mortem tuam annuntiamus, Domine, et tuam resurrectionem confitemur, donec venias. (prekl. Smrť Tvoju, Pane, zvestujeme a Tvoje zmŕtvychvstanie vyznávame.) Vždy, keď slávime Eucharistiu, pamiatku Krista v jeho veľkonočnom tajomstve, rodí sa túžba po plnom a definitívnom stretnutí s ním. Žijeme v očakávaní jeho príchodu! V kňazskej spiritualite je potrebné žiť toto nasmerovanie formou vlastnou pastoračnej lásky, ktorá nás zaväzuje žiť uprostred Božieho ľudu, aby sme usmerňovali jeho cestu a živili jeho nádej. Toto je úloha, ktorá vyžaduje od kňaza vnútorný postoj podobný tomu, ktorý apoštol Pavol prežíval sám na sebe: „Zabúdam na to, čo je za mnou, a uháňam za tým, čo je pred mnou. Bežím k cieľu...“ (Flp 3, 13 – 14). Kňaz napriek pribúdaniu rokov neprestáva vyžarovať mladosť a akoby ňou „nakazovať“ ľudí, ktorých stretá na svojej ceste. Jeho tajomstvo spočíva v oduševnení za Krista. Svätý Pavol hovorieval: „Pre mňa žiť je Kristus“ (Flp 1, 21).

Predovšetkým v kontexte novej evanjelizácie majú ľudia právo obrátiť sa na kňazov v nádeji vidieť v nich Krista (porov. Jn 12, 21). Túto potrebu cítia zvlášť mladí, ktorých Kristus aj dnes volá k sebe, aby sa mu stali priateľmi a aby mohol niektorým z nich navrhnúť plne sa darovať veci Božieho kráľovstva. Iste nebudú chýbať povolania, ak vzrastie intenzita nášho kňazského života, ak budeme svätejší, radostnejší a oduševnenejší vo vykonávaní nášho poslania. Kňaz, ktorý sa nechal „zmocniť“ Kristom (Flp 3, 12), sa môže ľahko „zmocniť“ iných, aby sa rozhodli rozbehnúť sa za tým istým dobrodružstvom.“

(Z listu kňazom na Zelený štvrtok 2005)

Pane Ježišu, večný veľkňaz, zachovaj svojich kňazov v ochrane Tvojho najsvätejšieho Srdca. Nech sú takí, ako ich chceš mať Ty. Nech ich ruky, pery, srdcia a všetko čím sú je v službe Tvojej lásky. Premieňaj ich, aby si mohol cez nich a s nimi premieňať naše srdcia. Prosíme Ťa o to na príhovor sv. pápeža Jána Pavla II. Amen.

Nasledujú Litánie k Sv. Jánovi Pavlovi II. a záverečná modlitba zo s. 3 a 4. Odporúčame pridať modlitbu sv. ruženca alebo jeho časť.

9. mája – 17. mája 2020

5. DEŇ

BOLEŠŤ A UTRPENIE

Úryvok zo Sv. Písma

Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obťažil, no my sme ho pokladali za zbitého, strestaného Bohom a pokoreného. On však bol prebodnutý pre naše hriechy, strýznený pre naše neprávosti, na ňom je trest pre naše blaho a jeho ranami sme uzdravení. Všetci sme blúdili ako ovce, išli sme každý vlastnou cestou; a Pán na neho uvalil nepravosť nás všetkých. Obetoval sa, pretože sám chcel, a neotvoril ústa; ako baránka viedli ho na zabitie a ako ovcu, čo onemie pred svojím strihačom, (a neotvoril ústa). (Iz 53, 4-7)

Lebo ako sa v nás rozmnožujú Kristove utrpenia, tak sa skrze Krista rozhojňuje aj naša útecha. Ak sme teda sužovaní, je to na vašu potechu a spásu; ak sme potešovaní, je to vám na potešenie, ktoré sa prejavuje v znášaní takých istých utrpení, aké znášame aj my. A naša nádej, vzhľadom na vás, je pevná, veď vieme, že ako máte účasť na utrpeniach, tak budete mať aj na úteche. (2Kor 1,5-7)

Úryvok z textu sv. Jána Pavla II.

„(Kristus) hlboko pôsobí v ľudských utrpeniach prostredníctvom svojho Ducha Pravdy, Ducha Potešiteľa. V určitom zmysle on sám mení aj zmysel duchovného života, keď chorému človekovi ukazuje, že je pri ňom. [...] (On) svojím utrpením na kríži zasiahol samy korene zla: hriech a smrť. [...] Kristus pomaly, ale účinne uvádza do tohto sveta, do tohto Otcovho kráľovstva, človeka podliehajúceho utrpeniu a akoby už so zárodkami utrpenia. Veď utrpenie sa nemôže premeniť a pretvoriť milosťou zvonka, ale zvnútra. A Kristus je svojím vlastným spásonosným utrpením čo najintímnejšie prítomný v každom ľudskom utrpení a môže v ňom pôsobiť zvnútra silou svojho Ducha Pravdy, svojho Ducha Potešiteľa. [...] rozličné je rozpoloženie ducha trpiaceho človeka. No už vopred sa dá pozorovať, že človek pristupuje k utrpeniu skoro vždy s typickým svojráznym ľudským odporom a s otázkou prečo. Pýta sa na zmysel utrpenia a hľadá odpoveď na túto otázku na svojej ľudskej rovine. Zaiste sa často na to sputuje Boha a Ježiša Krista. Okrem toho človek dobre chápe, že ten, komu kladie otázku, trpí a chce mu odpovedať z kríža, akoby z centra svojho utrpenia.

No medzitým je potrebný čas, ba aj dlhý čas, kým sa táto odpoveď vnútri ohlási. Kristus neodpovie priamo a abstraktne na toto ľudské pýtanie sa na zmysel utrpenia. Človek počuje jeho spásonosnú odpoveď natoľko, nakoľko sa vžije do Kristových utrpení. [...] Kristova odpoveď je predovšetkým

pozvaním. Je povoláním. Kristus nevysvetľuje dôvody utrpenia abstraktne, ale predovšetkým hovorí: "Nasleduj ma!" Pod! Svojím utrpením zapoj sa do diela spásy sveta, ktoré sa uskutoční prostredníctvom môjho utrpenia. Prostredníctvom môjho kríža. Zatiaľ čo človek berie svoj kríž, duchovne sa zjednocuje s Kristovým krížom a objavuje spásonosný význam utrpenia. Človek neobjaví tento zmysel, nakoľko je človekom, ale na rovine Kristovho utrpenia. No súčasne ten spásonosný význam utrpenia zostúpi z Kristovej úrovne na úroveň človeka a stáva sa akoby výrazom jeho osobnej odpovede. Vtedy človek nájde vo svojom utrpení vnútorný pokoj, ba aj duchovnú radosť." (Salvifici doloris 26)

Ukrižovaný Ježišu, na príhovor sv. Jána Pavla II. ťa prosíme, pomôž nám vstúpiť do tajomstva vykúpenia. Premeň kríž každého ľudského utrpenia zo smútku na radosť, z potupy na chválu, zo smrti na život, z odsúdenia na odpustenie. Daruj nám silu, aby sme dokázali objasniť svoje utrpenie a prosíme ťa o útechu a silu niesť kríž.

Nasledujú Litánie k Sv. Jánovi Pavlovi II. a záverečná modlitba zo s. 3 a 4. Odporúčame pridať modlitbu sv. ruženca alebo jeho časť.

9. mája – 17. mája 2020

6. DEŇ

MILOSRDENSTVO

Úryvok zo Sv. Písma

Ako Boží vyvolenci, svätí a milovaní, oblečte si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť. Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si. (Kol 3, 12 -13a)

Úryvok z textu sv. Jána Pavla II.

„Na tomto svete je hlboká bieda, ale Božie milosrdenstvo zostupuje ešte nižšie. Až na samotné dno, aby odpustilo, aby potešilo, aby dalo dôveru. Milosrdenstvo je hlbšie než bieda.“

„Cirkev sa usiluje prejavovať ľuďom milosrdenstvo skrze ľudí. V tom vidí prepotrebnú podmienku svojej starostlivosti o lepší a "ľudskejší" svet pre prítomnosť i pre budúcnosť. Avšak Cirkev v žiadnom čase, v žiadnej dejinnej dobe - najmä v takej rozhodnej, ako je terajšia - nesmie zabúdať na modlitbu, úpenlivé volanie o Božie milosrdenstvo proti mnohonásobnému zlu, ktoré zaťažuje ľudské pokolenie a hrozí mu. Je to základné právo a povinnosť Cirkvi, žijúcej v Ježišovi Kristovi. Je to právo a povinnosť pred Bohom a pred ľuďmi. Čím viacej podlieha vedomie ľudí vplyvom iba svetského zmýšľania a stráca aj samotný význam slova "milosrdenstvo", čím viacej sa vzdďahuje od Boha a tým aj od tajomstva milosrdenstva, tým viacej má Cirkev právo a povinnosť "mocným hlasom" vzývať Božie milosrdenstvo. Tento mocný hlas, ktorý je pre dnešnú Cirkev zvlášť významný, sa obracia na Boha a dovoľáva sa jeho milosrdenstva, o ktorom Cirkev vyznáva a hlása, že sa dokonale prejavilo v ukrižovanom a vzkriesenom Kristovi, totiž vo veľkonočnom tajomstve. Toto tajomstvo zahŕňa najúplnejšie zjavenie milosrdenstva, totiž lásky, ktorá je silnejšia než smrť, mocnejšia než hriech i akékoľvek zlo. Je to láska, ktorá človeka vyzdvihuje aj z najhlbšieho pádu a oslobodzuje aj od najväčších nebezpečenstiev.“ (Dives in Misericordia)

„Modliť sa znamená, vstúpiť do Ježišovho srdca a pochopiť Jeho zmýšľanie!“ Ján Pavol II.

V dnešný deň novény vstúpme do Ježišovho srdca. Oblečme si hlboké milosrdenstvo, láskavosť, pokoru, miernosť a trpezlivosť. Na príhovor Jána Pavla II. Ťa, Otec, prosíme o tú milosť, aby naše srdce dokázalo odpustiť a prosiť o odpustenie. Úpenlivo voláme o Tvoje milosrdenstvo pre celú Cirkev, ktorú máš tak rád.

Nasledujú Litánie k Sv. Jánovi Pavlovi II. a záverečná modlitba zo s. 3 a 4. Odporúčame pridať modlitbu sv. ruženca alebo jeho časť.

9. mája – 17. mája 2020

7. DEŇ

MANŽELSTVO

Úryvok zo Sv. Písma

Ženích je ten, kto má nevestu... (Jn 3, 29)

... miloval svojich ... miloval ich do krajnosti. (Jn 13,1)

Muži, milujte manželky, ako aj Kristus miluje Cirkev a seba samého vydal za ňu, aby ju posvätil očistným kúpeľom vody a slovom, aby si sám pripravil Cirkev slávnou, na ktorej niet škvrny ani vrásky, ani ničoho podobného, ale aby bola svätá a nepoškvrnená. Tak sú aj muži povinní milovať svoje manželky ako vlastné telá. Kto miluje svoju manželku, miluje seba samého. Veď nik nikdy nemal v nenávisti svoje telo, ale živí si ho a opatruje, ako aj Kristus Cirkev, lebo sme údmi jeho tela. Preto muž zanechá otca i matku a pripúta sa k svojej manželke a budú dvaja v jednom tele. Toto tajomstvo je veľké; ja hovorím o Kristovi a Cirkvi. Ale aj vy, každý jeden nech miluje svoju manželku ako seba samého. A manželka nech si ctí muža. (Ef 5, 25-33)

Úryvok z textu sv. Jána Pavla II.

„Keď svätý Pavol hovorí Cirkvi o Kristovi-ženíchovi, odvoláva sa analogickým spôsobom na manželskú lásku; odkazuje tu na Knihu Genezis: "Muž opustí svojho otca a svoju matku a príľne k svojej manželke a dvaja budú jedným telom" (Gn 2,24). To je "veľké tajomstvo" večnej lásky. Sama rodina je veľkým Božím tajomstvom. Ako "domáca cirkev" rodina je Kristovou nevestou. Všeobecná Cirkev, a v nej každá jednotlivá cirkev, sa odhaľuje bezprostrednejšie ako Kristova nevesta v "domácej cirkvi" a v láske prežívanej v nej: v manželskej láske, v otcovskej a materskej láske, v bratskej láske, v láske spoločenstva osôb a generácií. Veď či je mysliteľná ľudská láska bez Ženícha a bez lásky, ktorou on ako prvý miloval do krajnosti? Iba účasť na takej láske a takom "veľkom tajomstve" dáva manželom schopnosť milovať "do krajnosti": alebo majú účasť na takejto láske, alebo vlastne nepoznajú až do hĺbky, čo je láska a aké náročné sú jej požiadavky.“

(Sv. Ján Pavol II., Apoštolský list rodinám Gratissimam Sane 19)

Pane Ježišu Kriste, Synu Boží, Ženích Cirkvi a Prameň Lásky, ktorý vylievaš svojho Ducha svojej Neveste, domácej cirkvi, na príhovor sv. Jána Pavla II. ťa prosíme, daruj jej nové srdce a urob manželov schopnými milovať sa tak, ako miluješ Ty.

Nasledujú Litánie k Sv. Jánovi Pavlovi II. a záverečná modlitba zo s. 3 a 4. Odporúčame pridať modlitbu sv. ruženca alebo jeho časť.

9. mája – 17. mája 2020

8. DEŇ

KULTÚRA

Úryvok zo Sv. Písma

Boh ich požehnal a povedal im: „Plodte a množte sa a naplňte zem! Podmaňte si ju a panujte nad rybami mora, nad vtáctvom neba a nad všetkou zverou, čo sa hýbe na zemi!“ (Gn 1, 28)

Úryvok z textu sv. Jána Pavla II.

„Tieto slová predstavujú prvotnú a komplexnú definíciu ľudskej kultúry. Podmaňovať si zem znamená odhaľovať a potvrdzovať pravdu o vlastnom človečenstve, o tom človečenstve, ktoré je v rovnakej miere podielom muža a ženy. Boh človekovi, jeho človečenstvu dal a súčasne zveril celý viditeľný svet. Tým mu zveril konkrétne poslanie: realizovať pravdu o sebe i o svete. Človek sa musí riadiť pravdou o sebe, aby podľa nej spravoval viditeľný svet s cieľom správne ho využívať, a nie zneužívať. ... Táto pravda tvorí základ akejkoľvek práce. ... Pre ľudskú kultúru nie je podstatné iba ľudské poznanie vonkajšieho sveta, ale aj samého seba. ... Každý národ žije v dejinách svojej kultúry. ... Človek žije skutočne ľudským životom vďaka kultúre. Kultúra je vlastným spôsobom existencie človeka. Kultúra predstavuje to, prostredníctvom čoho sa človek ako človek stáva viac človekom: väčšími «je». Národ je veľké spoločenstvo, ľudí, ktoré spájajú rozličné spojivá, nadovšetko kultúra. Národ jestvuje «z kultúry» a «pre kultúru».“

(Pamäť a identita)

Pane, na príhovor sv. Jána Pavla II. ťa prosíme za všetkých umelcov – básnikov, maliarov, spevákov, hercov, fotografov, režisérov, scenáristov..., aby ich diela boli zjavením pravdy o kráse a dôstojnosti človeka a tak sa stali tvorcami kultúry, ktorá pretvára ľudské srdcia a privádza ich bližšie k tebe, prameňu večnej krásy.

Nasledujú Litánie k Sv. Jánovi Pavlovi II. a záverečná modlitba zo s. 3 a 4. Odporúčame pridať modlitbu sv. ruženca alebo jeho časť.

9. mája – 17. mája 2020

9. DEŇ

TOTUS TUUS

Úryvok zo Sv. Písma

Pri Ježišom križi stála jeho matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe. (Jn 19, 25-27)

Úryvok z textu sv. Jána Pavla II.

„V tejto meditácii na tému «nezištného daru» sa skrýva trochu dlhá cesta, vnútorné «Itinerarium», ktoré viedlo od slov, ktoré som počul v mladosti z úst môjho duchovného vodcu, až k onomu «Totus Tuus», ktoré ma neustále sprevádza po mnoho rokov. Objavil som ich počas okupácie, keď som pracoval ako robotník v «Solvay». Objavil som ich vďaka čítaniu «Pojednanie o pravej zbožnosti k Najsvätejšej Panne» svätého Ľudovíta M. Grigniona Montfort. Bola to doba, kedy som sa už rozhodol pre kňazstvo, a kedy som počas chodenia do práce zároveň študoval filozofiu. Uvedomoval som si, že povolanie ku kňazstvu mi postaví do cesty veľa ľudí, že každého a každú z nich mi Boh zvláštnym spôsobom zverí: «dá» a «zverí». A práve vtedy sa zrodila ona veľká potreba zveriť sám seba Márii, onoho «Totus Tuus».

Áno. Je potrebné byť plne darom, nezištným darom, aby bolo možné v každom človeku spoznať onen dar, ktorým je on sám. Aby bolo možné za tento dar osoby ďakovať Darcovi.“

(Meditácia na tému nezištného daru)

S Jánom Pavlom II. volajme: „*Moja Matka, daj mi svojho ducha, aby som Ježiša Krista a jeho vôľu poznal tak ako ty, daj mi tvoju dušu, aby som Pána velebil, daj mi tvoje srdce, aby som Boha z celého srdca miloval tak ako ty.*“

Nasledujú Litánie k Sv. Jánovi Pavlovi II. a záverečná modlitba zo s. 3 a 4.